

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Május' 8-dikán, 1852.

Pápa Birtoka.

Frantzia Követ Gróf Saint-Aulaire, Kardinál Bernettinek Apr. 16-kén költ levelére 's a'hoz mellékelt feltételekre így felelt: Roma April. 16-kán 1852. „Az alólírt, vette Eminenziádnak azon hivatalos levelét, mellyben jelentetik, hogy Ő Szentsége nem ellenzi a' Frantzia seregnek Ankonában egy ideig leendő maradását, és azt bizonyos feltételek alá szorítja. Ezen feltételek szorosán meg fognak tartatni, melly végre Frantzia követségi titoknok Beugnot Ur, hólnap mindjárt el fog indulni Anconába. Ha a' le Rhone nevű hajón érkezett katonaság még eddig el nem ment, az a' Suffren linea hajón, okvetetlen el fog indulni. Az alól írt úgy vélekedik, hogy ha a' megírt feltételek között valamelyiknek igaz értelmében kétség találna támadni, azt Ő Eminentziája, az igazságtól vezéreltetve fogja megmagyarázni. Egyéberánt az 5-dik tikkelyre nézve, melly a' frantzia seregek elmeneteleidejét határozza meg, ez a' megjegyzése az alól írtnak — hogy abban ezen szavakat: éppen abban az időben, bizonyosan, az Ausztriai seregek elindulása idejéről kell érteni. Az alól írt minden módon fog igyekezni azon, hogy a' frantzia sereg maga viselete Ő Szentségének legkissebb kedvetlenségre se

adjon alkalmatosságot, és hogy a' frantzia katonaság 's a' pápa polgári és katonai tisztviselői között, a' legjobb egyetértés uralkodjék. Saint-Aulaire.

Ankona Apr. 18-kán: A' folyó hónap 15-kén, mintegy 100 főből álló zenbonás tsoport le Pietra della Croce felé ismét elindult, hogy ott a' della Gracieben tett gonoszságokhoz hasonlókat követne el, — a' melly mindazáltal, az, ezen kiáltások között „Eljen a' Szent Atya! fegyverre költ lakosoktól Anconába vissza kergettetett. A' múlt éjtszaka, egy tsoport, melly több gonosztévőkből verekedett öszve, irtóztató ordításai és üvöltései által az idevaló Kaputzinusok klastroma tsendes lakosainak nyúgodalmát mérészelte megháborítani. Ezen illetlen tselekedetet Anconának minden rendszerető lakosi nagy megilletődéssel veték. Hihető, hogy minekutánna a' frantzia seregek és a' Pápa tisztiszékei közt az egyetértés tökéletesen helyre állítatott, többé semmi efféle rendetlenségek nem fognak történni.

Portugallia.

Terceirából Mártz. 29-kén írják: Dom Pedró, hogy a' Donna Mária Kegyelmet bebizonyítsa, az ifjú Királynénak minden ellenségeit, valakik po-

titikái vélekedésekért fogva tartattak, szabadon bocsátotta, nemcsak hanem azt is megparantsolá, hogy azok azért, törvényesen soha meg ne szóllittassanak; — a' törvényes letartóztatás alól (sequestrum) jószágaik szabadittassanak fel, és ezektől (jószágaiktól) kevesebb adót fizessenek. Ezen rendszabás által Dom Pedró magához és az ifjú Királynéhoz, az egész várost lekötelezte. Úgy látszik, hogy az Expeditió Juniusignem fog Dom Miguel ellen indulni. Az ifjú Királynénak egy hajóssereg osztálya, valami titkos meghagyással Madeirába indult.

Aprilis 8-káig Liszbonából Londonba érkezett tudósítások szerint Dom Miguel 80,000 fegyverbe öltöztetett emberrel várja a' Dom Pedrótól leendő megtámadtatást. A' Spanyol, a' Portugalliai határszéleknek különböző pontjain 60,000 katonákat tart, olly tzelből, hogy azok, a' Dom Miguel segítségére, mindjárt az első jelre Portugalliában teremhessenek.

N a g y B r i t a n n i a.

A' Times egy frantzia privát levél után, azon planum jelen állapotjáról, melly szerint a' hatalmasságok a' görög koronát Bavariai Ottónak akarják adni, April. 21-kén így ír: „Nagy nehézség még most a' kérdésben lévő dologra nézve az, hogy, és honnan kerül annyi pénz, melly az ifjú Hrgnek, méltóságához illő karban való helyheztesére elmúlhatatlanul megkívántatik. Úgy látszik, hogy a' szövetséges hatalmasságok leginkább csak azért választották a' Bavariai Hrget, mivel maga a' Bavariai Király igen gazdag lévén néhány esztendeig gondoskodni fog a' Fija Civil listájáról és így a' Görög Ország külömben is szegény finantziájára

ebben a' részben semmi szükség nem lesz. Így szeretnékezt a' szövetséges hatalmasságok, de a' Bavariai Királynak ezen plánumban való megegyezésre egy tsepp kedve sints. Ha tehát, — a' mi nagyon hihető, — ez a' planum ki nem megy, kérdés, mi fog a' dolgon segíteni? Felelet az, ha a' költsönözö Görög Ország mellett, kezességet vállalnak, azok a' Hatalmasságok, mellyek annak Királynának Bavariai Ottót ajánlották, — külömben a' dolognak abban kell maradni. Ugyan erre nézve nagyon fontos kérdés még az is, ki legyen az Hrg Ministere, addig, míg az, az értkort eléri, úgy mint a' mellyről a' Görög Országot rendbe szedni kívánó hatalmasságok nagyon különböző vélekedésben vagynak. Hihető azonban, hogy ha Ottó Hrg Görög Országba megy, ezt a' hívatalt Gróf Armansperg fogja elnyerni, a' ki valami szép tehetségű és szabad gondolkozású férjfiú. Csak az említettekől is eléggé lehet látni, hogy a' Királyság elfogadása most ismét fellette kétséges.

Dublinból April. 17-kén egy levél jelenti: A' Cholera, melly magát, a' közelebb lefolyt 14 napok alatt nagyon szelíden viselte, most újonnan dühösebb kezd lenni. Tegnap ismét 13 hóltak jelentettek. A' Lordmayer előülése alatt, a' Királyi Börsében ma tartott gyűlés, egy fő, és több apróbb egészségre ügyelő tisztiszékeket állított fel. Sok Orvosok, kik ez ideig a' Cholera-nak Dublinban léte felől mindég kétkedtek, már ma megengedték, hogy a' veszedelmes Cholera-nak különböző eseteire találta. — A' Tzéhek egyesületének tegnap volt egy nyomorúlt gyűlése. Ámbár a' Gyűlés a' szegény Lawlessét elbocsátván, O' Connelt csak nem egy szájjal kiáltá ki előlülőjének, e' mindazáltal annak meglátogatására

még eddig magát meg nem alázta. Közönségesen azt tartják, hogy míg a Cholera tart, addig O'Connell a' mester emberekkel nem barátkozik.

Deptfordból April. 15-kén indult Hobartstownba, (van Diemensland szigetében) egy hajó 2—300 aszszonyokat vivén magával. Ezekkel az Aszszonyokkal Uj Hollandiában, hol a' feleségnek, és gazdaaszszonyoknak való személyek igen szükön vagynak, egy Quacker kereskedik, ki ezelőtt folytatott Theával való kereskedését most ezen új foglalatossággal tserélte fel. A' Commercial-Gazette azt mondja, hogy az Angliai és Irlandiai kikötőkbe 100 ával tódúlnak az Aszszonyok az e' végre leendő elhajókázás végett. Bizonyos Biztosok járnak fel 's alá az Országban, kik a' 18 és 30 esztendő közt lévő fejérszemélyeket 8 font Sterling jutalommal ösztönözik a' kivándorlásra. Ha ez, — úgy mond a' nevezett újság, — soká így megy, Angliában vén Aszszonyokon vagy még meg nem nőtt leányokon kívül fejérszemély nem fog maradni. Sok utazni akaró ifjú leányok és özvegy Aszszonyok keserves sírások és szívbeli fájdalmak között vesznek bútsút az ő ide hagyott Attyokfiától.

A' Londonban uralkodó Choleráról való tudósítás April. 24-kén, 4 új beteg, 6 megholt, 11 meggyógyult, és 61 olyan személyekről emlékezik, kik még orvoslás alatt maradtak. Az Ország egyéb részeiben (Angliában és Skotziában) ugyan azon nap Choleraiban estek 65-en, meghaltak 19-en, meggyógyultak 35-en, orvosoltatnak 201-en. Londonban ez ideig 2516 személy kapta el a' Cholerát és 1324 halt benne meg. Ezek között volt Lord Dürhamnak az Anyja, Wyndhám Aszszony is.

Frantzia Ország.

A' Moniteur April. 28-ki darabjában, egy az előtt való nap költ Királyi rendelést tesz közönségesé, melly szerént Gróf Montalivet Frantzia Országi Paire, Perier helyett (ki azért Ministeri tanács Elölülőjének megmarad) belső Ministerré neveztetett ki. Egy másik Királyi végzés, melly ugyan azon nap költ, a' közönséges tanításra és isteni tiszteletre ügyelő Ministerré ideig a' petsét őrzöt, Barthe Urat teszi.

A' France Nouvelle April. 26-ki darabjában, nyilván mond ellen azon híreknek, mellyeket az Oppositionalis Ujságok, a' Perier állapotjáról terjesztettek el, nevezetesen, hogy az ismét olyan veszedelmes környülállások között volna, mellyekben mégtsak familiája látogatását sem fogadhatja el, — és ellenben azt állítja a' nevezett Ujság: hogy a' Ministeri Tanács Elölülője egészsége naponként javul, és hogy mióta gyógyulás állapotjában van háza népét minden nap látja; — ereje különösen 48 óra óta szembetünöképpen nevedett, Baráti közzül, kiket a' Minister maga kívánt látni, sokan erősítik, hogy az, ma igen sokat beszélgett, a' nélkül, hogy terhére lett volna, és a' Status dolgaival nagy érdekével foglalatoskodott.

A' Moniteur hivatalos jelentése szerént, Marsal Lobeu ugyan még nagyon gyenge, de azonban gyógyulása sebes lépésekkel halad elő, mellyből méltán lehet gyanítani, hogy egészsége kevés napok alatt tökéletesen helyre áll.

Az Opinion nevű Ujság szerkesztelője Blondeau Ur, azon hamis hírek, mintha Lajos Filep a' Királyságról lemondott volna, — újsága ál-

tal lett elterjesztéséért, 6 hónapi fogságra és 1000 Frank fizetésre büntetve.

Metzben April. 19-kén, a' Megye Követje Parant Urnak haza érkezése alkalmával a' főbb tisztviselők házai előtt matska muzsika tartatott, a' mellyel nem kis rendetlenségek voltak öszveköttetve. A' következő kiáltásokat lehetett leginkább hallani: Éljen a' Király! Le a' Királlyal! Éljen Parant! Le Paranttal! Le a' Jesuitákkal! Le a' bagnétokkal! Le a' Kárlis-tákkal! Éljen a' Tsászár! A' tsoportokat katonaságnak kellett szélyel verni. Estve a' Szent Jakab piatzán kövel sok lámpások leverettettek. Ezután tsendesség lett, és az éjtszaka úgy ment el. A' nyughatatlanok más nap reggel is öszvegyültek ugyan, de egy erős osztály katonaság látására, melly a' piatzokra vólt rendelve, minden ellentállás nélkül ismét eloszlottak. Estveli 10 órakor a' rendetlenségnek semmi nyoma nem vólt.

A' Moniteur April. 27-kén: a' Király nem akarván, hogy az ő neve napja, valami pompára adjon alkalmatosságot, melly olly sok familiák gyászszával ellenkeznék, kiadta, hogy Május 1-ső napján a' Tuilerieben senkit el nem fogad.

Hámból jött levelek jelentik: hogy az ott lévő várban üllő fogoly Exministerek egészsége felette gyenge. A' városban és ennek környékén uralkodó Cholera Polignácot is tsakugyan meg lepte, — mellynek ereje, alkalmas időben vitt segedelem által meggyőzöttetvén, már most a' Hertzeg gyógyuló állapotban van.

L e n g y e l O r s z á g.

Hrg Paskievits, Királyi helytartói tanács Elölülője Mártz. 14-kén

kihirdettette: hogy mind azok, kik az Orosz seregek Lengyel Országba lett belépése alkalmatosságával, Főhadi vezér Gróf Diebits Sabalkanski-től kibotsátott nyilatkozatás szerént, az Orosz sereg tisztjeitől megkerestetvén, azt (orosz sereget) eleség, vagy más szükséges dologgal segítették és arról az Orosztiszttektől nyugtató írást tudnak mutatni; valamint azok is, kik károkat vallottak, és azoknak kipótlása eránt az Orosz tiszttek ígéretet 's e' felöl írást adtak — magokat a' végre ki rendelt biztosság előtt jelentsék, 's kívánságok a' nyugtató levelek tartalma szerént telyesítettik.

B e l g a O r s z á g.

A' Belga Képviselők-kamarájának April. 21-ki ülésében a' külső Minister jelenti: hogy a' Nov. 15-ki Tractatus helybehagyását Burkus Ország minden kifogás nélkül; Ausztria pedig azzal a' feltétellel tserélte ki, „hogy a' Tractatusnak Luxemburgot illető része, helybehagyás végett terjesztessék elébe a' Német szövetségnek is. Mert a' Német szövetség törvényei, ettől ezt a' formalitást szorosán megkívánják, valahányszor valami határ által engedésről van szó.“ Az említett jelentést a' Minister ezen szavakkal rekeszté be: hihető, hogy a' helybehagyást az Orosz Meghatalmazott is rövid időn kifogja tserélni.“ Jullien, a' Ministernek fennérdeklett jelentésére a' következő megjegyzést tette: „E' szerént, a' mint éppen most hallánk, az öt helybehagyások közül, már valahára négy tsakugyan megesett, még pedig közzülök egy most sem tisztán, hanem feltétel alatt. Nekünk a' Conferentzia szavai

után a' Ministerium azt erősíté először, hogy azok Januarius 15-kén mind ki fognak tseréltetni — midőn ez az idő elműlván, a' kitserelésnek még híre sem vólt, azután Januarius 31-két utóljára Mártzius 31-két tevén arra nézve végpontnak, — ezek mind el múltak; már, ímé Aprilis végén vagyunk és az öt hatalmasságok a' szóban lévő Tractátusokban még ekkoráig sem egyeztek meg. Mind ezekre Uraim! mit mondhatunk ennél egyebet? : hogy azon Hatalmasságok, mellyek ma egyeznek, a' Tractátust ennek előtte nem akarták megesmerni; és hogy ezt Orosz Ország soha sem akarta, 's most sem akarja. A' melly környülállások között most vagyunk, igen veszedelmes dolog vólna, állapotunkról számot nem adni, — a' mit Uraim! én tsak egy két szóval fogok tselekedni. Már tehát négy Hatalmasságok egyezéseket megadák, de mi lesz belőle, ha az Orosz Ország helybehagyása el nem érkezik? Ha öt egyeséget tevő személyek között egy, nem egyezik, az, a' közönséges törvényszerént, a' Contractus megsemmisítésére tökéletesen elég. Azt kérdem tehát én a' külső Ministertől, ha valyon, azok a' négy hatalmasságok, mellyek a' tractátusban megegyeztek, végre hajtják e' azt abban az esetben, ha Orosz Ország alóla magát vonogatja vagy egészen is ki húzza; és ha valyon kötelező erejűnek tartják e' azt magokranézve? Ezen tárgy felvilágosítása annyival fontosabbnak tetszik előttem, mivel már ezelőtt Lord Palmerston a' kezesség, (Bürgschaft) és a' védelmezés (Garantie) között különbséget tett, azt állítván, hogy a' ki kezességet vállalt, az, ennél fogva a' fizetésre tehetetlen adós helyett fizetni köteleztetik, — a' mi a' védelmezésben nem úgy van. Ha szabad a' Tractátust így ma-

gyarázni, az, nem egyéb mint egy folytatott tsalás. Uraim! hogy hanyadán vagyunk, tudnunk mulhatatlanul szükséges, kivált most, midőn Thorn erejével vitetett el tőlünk és az e' végre kibotsátott rendelésben a' mondódik, hogy ő egy olyan Igazgatószéknél visel, úgy nevezett Senatori és Kormányos hívatalt, melly Belgiumban erőszakosan és lázzadás következésében tétetett be. Ha tehát Thorn Ur lázzasztó, úgy Uraim! miis mindnyáján lázzasztók vagyunk. Tisztitársam, Goblet Ur, kivel azon rendelés felől (melly a' Thorn elfogadtatását illeti) beszélgettem, nékem azt mondá: hogy az, 1830-ban adódott ki, de 1832-ben telyesítetik, — most 1832-ben, mikor függetlenségünk megesmertetett és azt a' hatalmasságok védelmezik, emlegetnek valami úgy nevezett senátort, és most neveznek bennünket, úgy nevezett Képviseleőknek? Jól van, Király Miniszterei, titeket szóllítalak fel, mondjátok meg, hogy hát ti ezen esetben mik vagytok? A' külső Ministertől pedig még egyszer azt kérdem, ha valyon, az tökéletesen úgy nézi e' a' Tractátust, mellyet a' 4 Hatalmasságok Hollandia ellen minden esetben végre hajtának akár hagyja azt az Orosz Tsászár jóvá, akár nem? — A' külső Minister felel: Már ez előtt egy alkalmatossággal vólt szerentsém a' Kamarának jelenteni, hogy mitsoda értelemben és kötelezések alatt hagyták a' Frantzia és Anglus Kabinétek helybe a' belga Tractátust. Nevezetesen kinyilatkoztattam, hogy a' nevezett Kabinétek, a' Tractátus végrehajtására magokat abban az esetben is szentül kötelezték, ha Szövetségeseik nélkül, tsak egyedül magokban maradnak. Hogy Ausztria és Burkus Ország ugyan ezt mitsoda nyilatkoztatások kö-

zött tselekedték, a' felől még Londonból pontos tudósítást nem vettem, — de azt hiszem, hogy a' mint az igazság és törvény kívánják — az ő egyezések sem más feltételek alatt történt meg. A' mi a' kezesség és védelmezés közt való különbséget illeti: azt Palmerston Vaseltől tanulta: a' ki azt mondja: hogy az ember, a' Védelmezésben magát az egyezésnek tsak végre hajtására; a' kezességben pedig még arra is kötelezi, hogy ő, az adós helyett, ha ez kötelességét nem teljesítené, helyt áll. Ez, a' Tractátusnak tsak azon részére tartozik, melly az adósságokról szól. E' szerint tehát Palmerston azt mondá: hogy Anglia a' maga részéről kezességet nem vállal; 's magát a' Belgium helyett való fizetésre nem kötelezi. A' védelmezés által pedig, — a' mi p. o. az Antverpiából való kitakarodást illeti, ugyan az, a' ki, azt magára vállalta, kötelezi magát, hogy ő a' kitakarítást minden tőle kitelhető eszközök által elő fogja mozditani. Úgy hiszem, hogy most ezen rövid nyilatkoztatással a' Kamara megelégszik. Ha Londonból az egész dolog törvényes meneteléről szorosabban tudósítatom, akkor az előmbe tett kérdésekre majd bővebb feleletekkel fogok szolgálni. — Haerne azt jegyezte meg, hogy azon feltétel által, melly alatt helybehagyását Ausztria adá, a' dolog eldöntése, ismét a' Hollandiai Király kezébe adatott, úgy mint a' ki a' Német Szövetségnek tagja. — Ezen megjegyzést Dumortier igen helyesnek találta, — mert mivel a' Német szövetség végzéseit tsak úgy birtak kötelező erővel, ha azokban minden tagok meg egyeztek, ebből következik, hogy ha azt a' Hollandiai Király nem akarja, úgy az Ausztria helybehagyásának semmi ereje nints, és ezen okból azt olly-

bá lehet nézni, mintha meg sem is történt volna. Mind ezen habozásoknak, és az egész pernek, a' mint a' beszélő mondá, tsak egyedül fegyver vethet véget. Meulenaere (külső Minister) a' Dumortier ítéletét nagyon keménynek tartja, és reá azt feleli: hogy ő ugyan még eddig, — a' mint már egyszer mondá — a' dolog törvényes meneteléről szorosán nem tudósítatván, arra elhatározó feleletet nem adhat; ennyit mindazáltal mondhat: hogy a' Nov. 15-ki Tractátus szavai között a' többek közt ezek is olvashatók: „a' alatt a' feltétel alatt, ha abban a' Német szövetség is meg egyezik“ és hogy az Ausztriai Tsászár, ez által talán azt akarta kijelenteni, hogy neki, mint első hatalmasságnak az említett szövetségben, kötelessége, a' szövetség gyűlése eránt való tekintetet is nyilván valóvá tenni. Végre Gendebien így beszélt: Haszontalanságnak tartván az azon dolgokban való mély bele ereszkedést, mellyekkel bennünket vakítani akarnak; tsak azt kérdezi: hogy mikor mennek már ki a' Hollandusok az Antverpiai fellegvárból, és hogy abban az esetben, ha azok ezt tselekedni nem akarnák, nyúl e' valaki kényszerítő eszközökhöz? Azzal biztatának meg bennünket, hogy a' Tractatus megkötése után 14 nappal, ezen kimenetelnek meg kell történni, — és az az időpont, már régen el múlt. Nékem Uraim! részemről, a' Diplomatiához legkisebb bizodal-mam sints, és annak mind addig nem is hiszek, míg szememmel nem látom, hogy a' Hollandusok az Antverpiai fellegvárat már oda hagyták. Jut e' eszékbe az Uraknak, hogy a' 18 tikkelyekben azzal biztata meg bennünket a' Conferentzia, „hogy háborúnk semmi esetre sem fog lenni“ 's azonban Hol-

landia határunkra be üt? Ha az én hoz-
zám érkezett tudósítások nem hibáznak,
Ausztria és Burkus Ország részéről tsak
akkor esett meg a' helybe hagyás ki-
tserélése, minekutánna az Udvarok meg-
hatalmazottjai mindnyájan megegyeztek
abban, hogy a' Hollandiai Királyt kén-
szeríteni egyik sem fogja. Míg az Ant-
verpiai felleg várból a' Hollandusok ki-
nem takarodnak, addig semmit sem hi-
szek; és a' mitől különösen tartok az,
hogy a' Hollandusoknak a' fellegvárból
való kihajtása végett Anglia jö elő, —
az az Anglia, melly kiveri ugyan on-
nan a' Hollandusokat, de azért, hogy
azt maga foglalhassa el. — Vélekedésem
tehát az, hogy a' Rórmányszék a' Ha-
talmasságokba ne bizzék, hanem tegye
azt, a' mi kötelessége. A' mi segítség
forrásaink kiapadhatatlanok, — mi,
ha kívántatik 150,000 embert állítunk
egy nap alatt fegyverbe. Nekünk hábo-
rúról kell gondolkoznunk és a' hoz ké-
szén lennünk. Ohajtanám, hogy sza-
vaim félre ne magyaráztatnának, az én
szavaim, kinek éppen nem az a' tze-
lom, hogy a' népnek okozzak aggodal-
mat, hanem hogy az igazgatószéket a'
véletlen való megtámadástól őrizzem
meg. — Julien látván a' külső mi-
nisternek nagy megzavarodását jelenté,
hogy ő, az ő érdemes barátját több
kérdéssel nem terheli, mellyre a' szó-
hartznak vége lévén, a' Kamara ülé-
seinek kezdődése 10-dik Májusra halasz-
tatott.

A' Journal de Liege Brüsseli
levél után közli: A' Weyer Ur haza
jövetele tzelja a' Nov. 15-ki Tractátu-
son teendő módosítás. A' Ratificatiók
után következnek a' Rectificatiók. Min-
den keservesen érzi, hogy még ügyünk-
nek vége nints, és hogy mi, a' vég-
nek tsak kezdetén vagyunk. Hogy a'

Hatalmasságok, a' mi dolgokban még
nem egyesek bizonyos, hogy valaha,
azok lennének felette kétséges. Ebből
hogy mi lesz? meglátjuk. Az alatt Mi-
nistereink azon új javallatokon rágód-
nak, mellyeket elejekben tálaltak.

T ö r ö k O r s z á g.

A' Tsászár tulajdon kezével írt ren-
delése, mellyről a' közelébbi M. Kurír
már emlékezett ez: „Néked Hussein
Basa, kinek nagy lelked characterei
előttem esmeretesek! Én tégedet, ezen
magasságos parantsolatom által határtal-
lan tekintettel, és a' hoz kötött telyes
hatalommal ruházlak fel, 's kis A'sia
Serdari-Ekrémévé vagy Feld-
marsaljávé nevezlek ki. Meg látom
mi telik tőled, és meg próbálom, hogy
szívesen tselekszel e' az én akaratom
és szándékom szerént. Első és fő gon-
dodnak annak kell lenni, hogy az én
Gárda- és linea- úgy szintén minden
más rendű seregeimet is, mellyek ke-
zed alá adódnak, jól intézd el, és úgy
vezérelj, hogy az ditsösségedre válják.
Azokat, kik a' Mindenható segedelmé-
vel, a' tsata mezőn vitézségek, ugyan
akkor és minden egyéb alkalmatossá-
gal pedig engedelmességek, ragaszko-
dások és lelki testi tehetségek által ma-
gokat mások felett megkülömböztetik,
megfogod jutalmaztatni. A' tiszteket ma-
gossabb rangra, az altiszteket felyebb
való tisztségekre te fogod előmozdítani.
A' tetőled szarmazandó jutalmaztatások
még azokra is kiterjednek a' kik a' ha-
di seregnél lévő szolgálatok más ágai-
ban, szíves igyekezetekkel mások felett
kitetszenek. Az igazság ugyan ezen prin-
cipiuma következésében, minden némű
és rendű katonák, a' kik valami vétket
követnek el, a' hadi törvényekkel egye-

zö ítélettétel után, a' te parantsolatodra fognak rangjoktól és rendjektől megfosztatni. Minden Tisztviselő, ki a' reá bízott szolgálatokban restül jár el, az érdemlett büntetést te töled fogja elvenni. Jussod lesz, ezen jutalmaztatás és büntetésbeli hatalmat egész kis Á'siában gyakorolnod. — Ne felejtsd el a' lakosokat mindenkor érdemlett pártfogás alá venni — alattvalóimat és Ráajáimat gondosan ápolgasd és kéméld. Vallásunk 's az én bizodalom méltóságábót származó fényes tettek által igyekezd magadat nevezetessé tenni. Segítsen a' mindenható, hogy hivatalodat igazán és jól folytathasd. — Ezután következik az a' nyilatkoztatás, melly ugyan azt (Hussein Basát), az Egyiptomi Vice Király Mehmet Basa megzabolázására küldött sereg fő vezérének nevezi ki.

E l e g y e s D o l g o k.

Londonban Apr. 27-kén tsak 3 ember betegedett meg cholera-ban; aznap 3-an haltak, és 10-en gyógyultak meg, 46-tan maradtak még betegen orvoslás alatt. — A' cholera, melly Dublinban egy hónap alatt ú. m. Apr. 23-káig tsak 147 személyt lepott meg, Apr. 24 nagyobb dühösséggel kezdé pusztítani, 's a' bejelentett betegültek száma ez nap 50-re ment, de a' be nem jelentetteké még több lehet. A' nép allya itt is erőszakos tettekre vetemedett, megtámadta az Ispotályokba betegeket hordó embereket, azoknak hordó-nyoszolyáit ágyastól elégette, 's a' betegeket magával elvitte.

B é t s. Majus 7-kén.

A' Felséges Tsászár és Felséges Tsászárné ma reggel indultak el innen kívánt jó egészségben, útjokat Grétzen, Lajbachon keresztül Triesztbe vevén, a' hova Ő Felségek Május 16-kán meg fognak érkezni.

M a g y a r O r s z á g.

Zágráiban Apr. 28-kán meghalálott N. M s g ú L u k a v s z k y D ó n á t Ő Excja, Sz. István Magyar Kir. Rende Vitéze, Ts. K. valóságos belső titkos Tanácsos, Horvát, Dalmát és Slavónia országok Vice Bánja, a' Mgs Banális Tábla Bírája, és Ns. Zágráb Vármegyének Fő Ispánja, életének 85-dik eszt. ben, elgyengülés miatt. — A' boldogult 1771-ben kezdette hivatalbeli pályáját Ns. Zágráb Vármegyénél mint Al-Jegyző, 's e' szerént hazájának külömbféle hivatalokban 62 esztendeig szolgált. Fejedelméhez 's Hazájához viseltetett állandó hívségét, hivatalos kötelességeinek szoros bétöltését, egyesítvén magakedveltető nyájasságával, mind polgár társai, mind az alatta szolgált tisztviselői egyaránt szerették és tisztelték, 's megmarad jó emlékezetekben.

A' Pénz folyamat Május' 7-dikén,
közép ár:
A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 88 5/16
Az 1820-béli sorsosok: — —
Az 1821-béli hasonlók: 123 7/16
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 47 1/2 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1153 for. ton
Conv. Pénzben.

(F é l á r k u s „**SOKFÉLE**“ Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó. M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)